

PROP DE VOSALTRES

Càritas és on la necessiten

Estimats diocesans:

Aquest dissabte hem celebrat l'Assemblea Diocesana. És un esdeveniment eclesial que omple d'alegria els assistents i ratifica la reconeguda unitat entre tots els diocesans. També vivim els últims dies de maig, el mes dedicat de manera vistosa i intensa a la Mare de Déu de qui, per diferents motius, n'hem parlat molt. Acosteu-vos a la Mare! Us mostra Jesús.

Comptant amb aquestes dues mostres del compromís cristià vull referir-me avui, en les jornades prèvies a la solemnitat del CORPUS CHRISTI, a la dimensió caritativa que marca especialment la nostra manera de veure el món i que es fonamenta, escoltant les paraules de Jesucrist, en l'exigència de l'amor, de la caritat, cap a totes les persones pròximes i llunyanes per promoure la fraternitat entre tots, ja que som fills d'un mateix Pare.

La festa del Corpus fa reviure en les nostres comunitats l'adoració pública de Crist-Eucaristia als carrers i places dels nostres pobles. El que celebrem a l'interior dels temples, ho donem a conèixer a l'exterior a tots els qui ens envolten. I ho fem portant un trofeu per indicar el regal més gran rebut per la humanitat, Jesucrist, qui ens mana que ens estimem els uns als altres tal com Ell ho ha fet, fins a la mort en creu; amb un amor dirigit especialment als qui més el necessiten. Això és el que ens recorda Càritas cada dia, com també moltes altres institucions i organitzacions caritatives que hi ha en l'univers catòlic i que ens ajuden a actualitzar el mis-

satge rebut a la catequesi i a les nostres celebracions, que Déu és amor. Al llarg de la història han proliferat persones i grups que han assenyalat amb la seva constant actuació el camí de la caritat com la forma de complir la voluntat de Déu i acostar-se als qui més el necessiten.

Aquest és el repte i l'obligació que els diversos grups de Càritas, coordinats i orientats per l'equip diocesà, realitzen a les parròquies. Tots són part de la comunitat eclesial que acull, celebra i anuncia la caritat. Mai no es presenten com una institució aïllada que actua amb un programa propi. És l'Església, amb les seves llums i ombres, la que visibilitza la caritat de Jesucrist en el moment actual i al llarg de la història.

Càritas diocesana vol concretar tot això amb un lema per a la campanya d'enguany que ens empeny

a la reflexió i al compromís: SOM ON ENS NECESSITIS, OBRIM CAMÍ A L'ESPERANÇA. Aquestes paraules resumeixen el conjunt d'activitats dutes a terme obrint la porta perquè altres persones i grups comprovin si és una realitat evident la intenció de ser allí on hi ha gent necessitada, i no són paraules buides i sense un sentit adequat a la realitat caritativa. Amb aquesta finalitat Càritas presenta una MEMÒRIA anual que es reparteix arreu i organitza, alhora, una concorreguda roda de premsa en què s'accepten preguntes i suggeriments dels mitjans de comunicació social. És la millor manera de complir amb l'obligació d'informar i a la vegada serveix per detectar noves necessitats que hi ha entre grups de per-

sones vulnerables. D'aquesta manera serà possible ser on siguem necessaris: aquest és el gran desig dels responsables, dels empleats, dels col·laboradors i dels voluntaris d'aquesta institució tan reconeguda pels diversos sectors socials; un reconeixement que porta aparellada la gratitud per la seva feina diària i per l'atenció als qui més sofreixen.

La segona part del lema apunta al futur: un camí per recórrer junts. Sense perdre l'esperança de millorar les actituds dels cristians per servir amb autenticitat tots els qui ho sol·licitin. És per a això que demano la col·laboració de tothom per donar suport a les seves iniciatives.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

L'Església espanyola presenta les aportacions al Sínode

L'Assemblea Sinodal de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) es va reunir, el passat 4 de maig a Madrid, amb motiu de la presentació del document-resum d'aportacions de les diòcesis espanyoles a la segona fase del Sínode, que s'iniciarà el proper mes d'octubre. El vicari general de la diòcesi, Mn. Lluís Sallán, hi va assistir en representació del Bisbat de Lleida. Laics, laiques, bisbes i preveres van fer les seves aportacions, ja presentades a Roma en les

sessions de la primera fase, exposant les «ressonàncies» del que van viure allí. També es va presentar el document-resum de les aportacions que es fan des de la CEE, titulat *Hacia Octubre 2024*.

Entre les propostes que recull aquest document hi ha la possibilitat que tot el poble de Déu pugui participar en l'elecció dels nous bisbes, així com incrementar el paper de les dones en llocs de responsabilitat a nivell pastoral i ministerial.

CERCA DE VOSOTROS

Cáritas está donde la necesitan

Queridos diocesanos:

Este sábado hemos celebrado la Asamblea Diocesana. Es un acontecimiento eclesial que llena de alegría a todos los asistentes ratificando la reconocida unidad entre todos los diocesanos. Vivimos también los últimos días de mayo, mes dedicado vistosa e intensamente a la Virgen María de quien por distintos motivos hemos hablado mucho. ¡Acercaos a la Madre! Os muestra a Jesús.

Contando con estos dos ejes del compromiso cristiano quiero referirme hoy, en las jornadas próximas a la solemnidad del CORPUS CHRISTI, a la dimensión caritativa que marca de un modo especial nuestra manera de ver el mundo. Se fundamenta, escuchando las palabras de Jesucristo, en la exigencia del amor, de la caridad, hacia todas las personas cercanas y lejanas para promover la fraternidad entre todos ya que somos hijos de un mismo Padre.

La fiesta del Corpus revive en nuestras comunidades la adoración pública, en las calles y plazas de nuestros pueblos, de Cristo-Eucaristía. Lo que celebramos en el interior de los templos, lo damos a conocer en el exterior a todos los que nos rodean. Lo hacemos llevando un trofeo para indicar el regalo más grande recibido por la humanidad, Jesucristo, que nos manda que nos amemos unos a otros como Él lo ha hecho, hasta la muerte en cruz. Especialmente un amor dirigido a quienes más lo necesitan. En la actualidad eso mismo lo recuerda cada día Cáritas. También otras instituciones y organizaciones caritativas que abundan en el universo católico y que nos ayudan a actualizar lo recibido en la catequesis y en nuestras celebraciones, que Dios es amor. A lo largo de la historia han proliferado personas y grupos que han señalado con su constante actuación el camino de la caridad como el modo de cumplir la voluntad de Dios y acercarse a los que más lo necesitan.

Ese es el reto y la obligación que los diversos grupos de Cáritas realizan en las parroquias a los que coordina y orienta el equipo diocesano. Son todos ellos parte integrante de la comunidad eclesial que acoge, celebra y anuncia la caridad. De ningún modo se presentan como una institución aislada y que actúa con un programa propio. Es la Iglesia con sus luces y sombras la que visibiliza la caridad de Jesucristo en el momento presente y a lo largo de la historia.

Todo esto se quiere concretar en la Cáritas diocesana con un lema para la campaña de este año que nos empuja a todos a la reflexión y al compromiso: ESTAMOS DONDE NOS NECESITES, ABRIMOS CAMINO A LA ESPERANZA. Con estas palabras resume el conjunto de actividades realizadas abriendo la puerta a que otras personas y grupos comprueben si es una realidad patente la intención de estar allí donde hay gente necesitada y no son vocablos vacíos o sin un sentido adecuado a la realidad caritativa. Para ello presenta una MEMORIA anual en unas páginas que se distribuyen por todas partes y, a la vez, organiza una concurrencia rueda de prensa para aceptar preguntas y sugerencias de los medios de comunicación social. Es el mejor modo de cumplir con la obligación de informar. También sirve para detectar nuevas necesidades que se dan entre grupos de personas vulnerables. Así será posible estar donde nos necesite; ese es el gran deseo de los responsables, de los empleados, de los colaboradores y de los voluntarios de esta institución tan reconocida por los diversos sectores sociales. Reconocimiento que lleva aparejada la gratitud por su labor diaria y por la atención a los que más sufren.

La segunda parte del lema apunta al futuro. Un camino para recorrer juntos. Sin perder la esperanza de mejorar las actitudes de los cristianos para servir con autenticidad a todos aquellos que lo soliciten. Solicito la colaboración de todos para apoyar sus iniciativas.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Instal·lació del nou orgue

Aquest mes han començat els treballs per instal·lar un nou orgue a la catedral de Lleida. El nou instrument, de la casa alemanya d'orgueneria Klais Orgelbau, es va construir entre 1974 i 1975 i rellevarà el que hi havia des del 1958, però que va deixar de funcionar el 2014. L'orgue es munta a l'espai que ja havien ocupat els anteriors orgues de la catedral de Lleida, sobre la porta lateral que queda a l'esquerra de l'altar principal. Les característiques i les dimensions d'aquest orgue encaixen perfectament per omplir l'espai sonor d'un temple tan gran com la catedral. Un cop finalitzat el muntatge, s'haurà de procedir a una altra fase d'un mes i mig, aproximadament, per harmonitzar-lo i afinar-lo i, si tot va sobre les previsions, s'espera poder-

lo inaugurar a la tardor. Es tracta d'un orgue de tubs d'estètica neobarroca alemanya de tres teclats manuals i pedaler, amb un conjunt de 36 registres i 2.278 tubs. La seva alçada en el punt més alt és de 9 metres i té un pes de 13 tones.

Col·laboració de La Caixa amb les Llars del Seminari

La Fundació La Caixa, a través de CaixaBank, ha donat suport al projecte «Llars d'oportunitats» de les Llars del Seminari de Lleida amb una col·laboració de 6.000 euros que permetrà portar a terme activitats amb els nens i adolescents. Les accions se centren a facilitar, amb implicació de professionals i voluntaris,

els suports necessaris per seguir l'educació reglada en igualtat de

condicions, a través del reforç escolar, el suport per a les gestions a l'escolarització i ajuts per a material. A les Llars es fa el reforç escolar i es facilita l'equipament necessari a més d'organitzar tallers o activitats festives. Aquest projecte, que gestiona la Fundació «Entre Tots i Per al Bé de Tothom», dona resposta a l'exclusió residencial.

El Dr. Viñas parla de cuidar la salut

Unes 50 persones van seguir amb interès la conferència del Dr. Joan Viñas titulada «Com cuidar la salut», pronunciada el passat 30 d'abril a l'església de Sant Antoni Maria Claret de Lleida.

El delegat diocesà de Càritas, Joan Carles Nicuesa, va anunciar que la xerrada seria la primera d'un cicle de conferències de diversa temàtica que Càritas parroquial, amb el suport de Càritas diocesana, impartirà aquest curs a la parròquia.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

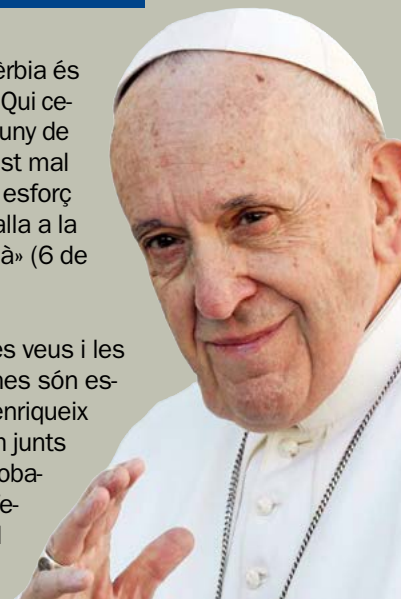

@Pontifex_es: «Aquesta és una tasca essencial de l'Església: resar i educar a resar, transmetre de generació en generació la llum de la fe amb l'oli de l'oració» (2 de març).

@Pontifex_es: «Els conflictes actuals evidencien les conseqüències letals d'un continu recurs a la producció d'armament nou, cada vegada més sofisticat. És necessari avançar cap a un desarmament integral, perquè no hi ha pau possible allí on proliferen instruments de mort» (5 de març).

@Pontifex_es: «La supèrbia és la reina de tots els vicis. Qui ceix a aquest vici està lluny de Déu, i l'esmena d'aquest mal requereix més temps i esforç que qualsevol altra batalla a la qual està cridat el cristià» (6 de març).

@Pontifex_es: «Quan les veus i les experiències de les dones són escoltades, la societat s'enriqueix profundament. Preguem junts perquè, a través de la trobada i el diàleg, el "geni femení" pugui florir en el món d'avui» (7 de març).

Celebracions del Dia del Treball

L'Acció Catòlica Obrera (ACO) de Lleida va celebrar l'1 de maig una missa a la parròquia del Carme amb motiu del Dia del Treball, presidida pel bisbe Salvador. Durant l'Eucaristia es va llegir el manifest elaborat pel Secretariat Interdiocesà de Pastoral Obrera de Catalunya, titulat «Dignitat en la Fragilitat», que tracta sobre la necessitat de l'atenció a la gent gran i dependent, així com les condicions de treball de les persones que en tenen cura. En l'apartat «Els nostres referents», en què es recorda alguna persona o col·lectiu que ha estat referent per al món obrer creient a Lleida, es va fer esment a la comunitat claretiana de Lleida, que recentment ha anunciat la seva marxa de Lleida per manca de relleu.

També l'1 de maig es va celebrar una missa rociera a la parròquia de Sant Josep Obrer dels Magraners amb el cor Romero y Jara de la Casa d'Andalucía. Per la seva part, el Centro Extremeño va celebrar el Dia de la Creu de Maig amb una processó i una missa a la parròquia de Sant Pau.

Mes de confirmacions a la diòcesi

Aquest ha estat un mes de confirmacions a la diòcesi. El bisbe Salvador va administrar aquest sagrament a diversos joves del col·legi

Mater Salvatoris, el divendres dia 3 a la catedral de Lleida. L'endemà va ser el torn dels confirmands de Juneda i, el dia 5, a Torregrossa. En aquesta darrera cerimònia (a la foto), sis joves acompanyats de les seves catequistes, Dolors i Iolanda, i de Mn. Adrià Bulai, van ser confirmats pel bisbe Salvador. També hi ha hagut la Confirmació d'alumnes del col·legi Santa Anna a la parròquia de Sant Llorenç el divendres dia 17, les de la parròquia de Sant Pau el dia 18, les del col·legi Lestonnac a la parròquia de Sant Martí el dia 24, i les de la parròquia de les Borges Blanques el dia 25. Pel mes que ve encara queden les previstes a les parròquies del Carme i Montserrat, a Alcarràs i a Castellldans.

Jornades de Delegats per a Persones Migrades

El cap de setmana del 26 al 28 d'abril es van celebrar a Madrid les XLIII Jornades de Delegats i Agents pastorals per a les Persones Migrades. Des de Catalunya van participar-hi agents i delegats de pastoral de Lleida, Barcelona, Tarragona, Terrassa i Sant Feliu de Llobregat.

Les jornades les va organitzar la Subcomissió Episcopal per a les Migracions i Mobilitat Humana Departament de Migracions i es van centrar en el missatge del Sant Pare: «Construint comunitats acollidores, integradores i missioneres».

REFLEXIONS

El nostre amor de cada dia

Ho diem sovint: «jo visc al dia». És un autèntic estil de vida, cada cop més compartit per més gent. No només de subsistència econòmica sinó de plantejament de futur. Les incerteses existencials arriben a condicionar el sentit de la vida o, més concretament, el sentit de l'existència, que és molt més.

De fet, els cristians, n'hauríem d'estar acostumats a viure així. Hem resat tantes vegades demanant: «el nostre pa de cada dia doneu-nos, Senyor, el dia d'avui». Ni el de demà ni el de demà passat, el d'avui. La proposta és tan concreta com eixuta. Podent demanar més, perquè només demanar per avui? Potser caldria afegir, perquè ens quedés clar, «doneu-nos només». Així entendríem com ens el va donant Déu.

Si aquest pa material el traduïm per amor. Resulta que Déu ens dona el seu amor cada dia. Només l'amor que ens fa falta per passar el dia. Rebem de Déu l'amor que necessitem per sentir-nos estimats i l'amor que ens fa falta per estimar, sense mesura, a tots els qui ens trobem durant el dia.

Quan percebem la facilitat amb la qual es gasta el nostre amor cada dia, és quan ens veiem en la necessitat de tornar l'endemà a demanar-li. Així trobem que repetir constantment la pregària converteix la petició del seu amor en una obligació i en una necessitat: perseverar en la insistència. Que mai no se'ns oblidí que la font on anem a buscar l'amor és Déu, no el podem trobar enlloc més.

La proposta del Pare és que no l'oblidem perquè si ja tinguéssim tot l'amor de cop ja no tornariem a agrair-li que som estimats ni a demanar-li que ens continuï regalant el seu amor. Cada cop que ens apropem a Ell experimentem la nostra mancança i la mediocritat de la nostra estimació. Vivim de la generositat de Déu en anar deixant-nos caure la pluja fina del seu amor, mai tota l'aigua de cop.

Mn. Valentí Alonso i Roig

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

27. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [1Pe 1,3-9 / Sl 110 / Mc 10,17-27]. Sant Feliu: □ Dedicació de l'Església Catedral; Sant Agustí de Canterbury (s. VI-VII), bisbe, abans monjo a Roma; sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo; beat Josep Tous (Igalada, 1811 - Barcelona, 1871), prev. i fund.

28. ■ Dimarts [1Pe 1,10-16 / Sl 97 / Mc 10,28-31]. Lleida: □ Dedicació de la Catedral. Sant Feliu de Llobregat: □ Sant Felip Neri, (Florència, 1515 - Roma, 1595), prev. fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551); Urgell: □ Sant

Just (s. VI), bisbe d'Urgell; sant Germà, bisbe de París; sant Emili, mr.; santa Maria-Anna de Jesús Paredes, vg., d'Equador.

29. ■ Dimecres [1Pe 1,18-25 / Sl 147 / Mc 10,32-45]. Tortosa: □ Sant Pere Màrtir Sans, bisbe de Foquien i mr. a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic. Beat Feliu de Nicòsia, religiós caputxí; beat Ramon Escrivà i companys mrs.; sant Pau VI, papa.

30. ■ Dijous [1Pe 2,2-5.9-12 / Sl 99 / Mc 10,46-52]. Sant Ferran (1198-

1252), rei castellano-leonès, patró d'institucions diverses; santa Joana d'Arc, vg., patrona de França; santa Emília, mare de sants (Basilí el Gran, Gregori de Nissa i Pere de Sabaste, bisbes, i Macrina); Sant Feliu de Llobregat: □ Beat Pere Tarrés (Manresa, 1905 - Barcelona, 1950), prev. de la diòcesi de Barcelona.

31. □ Divendres [So 3,14-18 (o bé: Rm 12,9-16a) / Sl: Is 12,2-6 / Lc 1,39-56]. La Visitació de la Benaurada Verge Maria; santa Peronella (Petronila), vg.; sant Pasqual, diaca.

1. ■ Dissabte [Jud 17.20-25 / Sl 62 / Mc 11,27-33]. Sant Justí (s. II), màrtir samarità, escriptor eclesial; sant Ignasi (Íñigo), abat castellà; sant Flor.

2. □ Diumenge vinent, Santíssim Cos i Sang de Crist (lit. hores: de la solemnitat). [Ex 24,3-8 / Sl 115 / He 9, 11-15 / Mc 14,12-16.22-26]. Sants Marcel·lí i Pere, màrtirs romans (s. IV); sants Germà, Paulí, Just i Sici, màrtirs venerats a Girona; sant Eugeni I, papa (654-657); sants Potí, Blandina i companys, màrtirs a Lió.

La Santíssima Trinitat (B)

COMENTARI

«Bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant»

Després de la gran festa de la Pentecosta avui recordem que tot el que hem viscut durant tot l'any litúrgic des de Nadal fins ara, és obra de Déu, un Déu que és Pare, Fill i Esperit Sant. D'ell ve tot i tota la nostra vida s'adreça cap a ell. Per això, al final de l'evangeli de Mateu, Jesús diu: *Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant.* I un cop hem entrat en la vida divina pel baptisme ens cal seguir el camí que ens va ensenyar el Fill: *Ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat.* Però aquest Déu no queda lluny de nosaltres. Continua l'evangeli: *Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.* La primera lectura ens parla més de la grandesa d'aquest Déu. No hi ha cap poble que tingui un Déu com el d'Israel: *que hagi escoltat la seva veu (i hagi quedat amb vida), que hagi alliberat el seu poble del poder d'un altre, com el Senyor ho ha fet per vosaltres a Egipte.* Si ha fet tot això és perquè estimava el seu poble. Així ho explicita sant Pau: *Vosaltres no heu rebut pas un esperit d'esclaus que us faci viure una altra vegada en el temor, sinó un esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: «Abbà, Pare!».* El Déu que ha alliberat de l'esclavitud el seu poble no vol que torni a estar sotmès a cap altre jou. Tot i ser un Déu incomparable, ens ha fet fills i vol que parlem amb ell amb la confiança dels fills. *Abbà* és la paraula amorosa dels fills amb els seus pares. I per això Pau insisteix: *l'Esperit, l'Esperit Sant, s'uneix al nostre esperit per donar testimoni que som fills de Déu.* I aquesta filiació ens dona el dret de compartir la vida eterna amb la Santíssima Trinitat: *Si som fills, també som hereus, hereus de Déu i hereus amb Crist, ja que sofrim amb ell per arribar a ser glorificats amb ell.* Naixem a la vida divina pel baptisme en nom de la Trinitat i la nostra vida està destinada a participar de la glòria de la mateixa Trinitat, de l'amor del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, del qual ja gaudim en aquesta vida. És motiu d'immensa felicitat.

▶ Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 4,32-34.39-40)

Moisés digué al poble: «Recorre totes les èpoques que t'han precedit, des del dia que Déu creà l'home sobre la terra; investiga d'un cap a l'altre del cel, a veure si mai ha succeït un fet tan gran com aquest, si mai s'ha sentit dir que un poble hagi escoltat la veu de Déu que li parlés d'enmig del foc, com tu l'has escoltada, i hagi continuat amb vida; si mai s'ha sentit dir que cap déu hagi intentat anar a treure per a ell un poble que vivia en poder d'un altre, combatent contra l'opressor amb senyals i prodigis, amb mà forta i braç poderós, amb fets esglaiadors i extraordinaris, com el Senyor, el vostre Déu, ho ha fet per vosaltres a Egipte, i vosaltres ho heu vist amb els vostres ulls. Reconeix avui que el Senyor és l'únic Déu: ni dalt al cel ni aquí baix a la terra no n'hi ha d'altre; recorda-ho sempre en el teu cor. Compleix els seus decrets i els seus manaments que jo et dono avui, perquè siguis feliç amb els teus descendents, i visquis molts anys en el país que el Senyor, el teu Déu, et dona per sempre.»

▶ Salm responsorial (32)

R. *Feliç el poble que el Senyor s'ha escollit per heretat.*

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, / la terra és plena del seu amor. R.

La paraula del Senyor ha fet el cel, / amb l'alè de la boca ha creat l'estelada; / a una paraula seva, tot comença, / a una ordre d'ell, tot existí. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,14-17)

Germans, tots els qui viuen portats per l'Esperit de Déu són els fills de Déu. Perquè vosaltres no heu rebut pas un esperit d'esclaus que us faci viure una altra vegada en el temor, sinó un esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: «Abbà, Pare!» Així l'Esperit s'uneix al nostre esperit per donar testimoni que som fills de Déu. I si som fills, també som hereus: hereus de Déu i hereus amb Crist, ja que sofrim amb ell per arribar a ser glorificats amb ell.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 28,16-20)

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'l es prosternaren. Alguns, però, dubtaren.

Jesús s'hi acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.»

▶ Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 4,32-34.39-40)

Moisés habló al pueblo diciendo: «Pregunta a los tiempos antiguos, que te han precedido, desde el día en que Dios creó al hombre sobre la tierra; pregunta desde un extremo al otro del cielo, ¿sucedió jamás algo tan grande como esto o se oyó cosa semejante? ¿Escuchó algún pueblo, como tú has escuchado, la voz de Dios, hablando desde el fuego, y ha sobrevivido? ¿Intentó jamás algún dios venir a escogerse una nación entre las otras mediante pruebas, signos, prodigios y guerra y con mano fuerte y brazo poderoso, con terribles portentos, como todo lo que hizo el Señor, vuestro Dios, con vosotros en Egipto, ante vuestros ojos? Así pues, reconoce hoy, y medita en tu corazón, que el Señor es el único Dios allá arriba en el cielo y aquí abajo en la tierra; no hay otro. Observa los mandatos y preceptos que yo te prescribo hoy, para que seas feliz, tú y tus hijos, después de ti, y se prolonguen tus días en el suelo que el Señor, tu Dios, te da para siempre.»

▶ Salmo responsorial (32)

R. *Dichoso el pueblo que el Señor se escogió como heredad.*

La palabra del Señor es sincera, / y todas sus acciones son leales; / él ama la justicia y el derecho, / y su misericordia llena la tierra. R.

La palabra del Señor hizo el cielo; / el aliento de su boca, sus ejércitos. / Porque él lo dijo, y existió; / él lo mandó y todo fue creado. R.

Los ojos del Señor están puestos en quien lo teme, / en los que esperan su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre. R.

Nosotros aguardamos al Señor: / él es nuestro auxilio y escudo. / Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,14-17)

Hermanos: Cuantos se dejan llevar por el Espíritu de Dios, esos son hijos de Dios. Pues no habéis recibido un espíritu de esclavitud, para recaer en el temor, sino que habéis recibido un Espíritu de hijos de adopción, en el que clamamos: «¡Abba, Padre!». Ese mismo Espíritu da testimonio a nuestro espíritu de que somos hijos de Dios; y, si hijos, también herederos; herederos de Dios y coherederos con Cristo; de modo que, si sufrimos con él, seremos también glorificados con él.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 28,16-20)

En aquel tiempo, los once discípulos se fueron a Galilea, al monte que Jesús les había indicado. Al verlo, ellos se postraron, pero algunos dudaron. Acercándose a ellos, Jesús les dijo: «Se me ha dado todo poder en el cielo y en la tierra. Id, pues, y haced discípulos a todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado. Y sabed que yo estoy con vosotros todos los días, hasta el final de los tiempos.»